

Toodle byla nejrychlejš uvařená návštěvička, co jsem zažila. I vzhledem k tý vzdálenosti mezi naší chalupou a Dennyky "Prdelajz", jak nazývá místo, kde bydlí. V pátek jsem to nadhodila a během pěti minut bylo dohodnuto, že platí. Protože jsou ešče hodný lidi na světě, tak Dennyky kamarád jí udělal přívoz a dovezl ji až k nám. Nebo skorem až k nám, posledních pár set metrů už šla Dennyky po svých. Naší úvozovou cestou. Juž jsem tou dobou byla i na nohouch. Mimochodem, poslední dobou vstávám i o víkendu, či dovolený nějak překvapivě brzo. Bud' výlet, nebo výlet s přesunutým časovým pásmem , jako když jsme jeli do toho Slavkovskýho lesa, a nebo tetkonc. Jsou to ale důvody, pro který vstanu ráda.

Když Dennyky zavolala, že už je asi nejspíš u nás, odsouhlasila jsem jí to a vyslala ji vpřed. A my jí mazali s ohařiskama napřed. Brtník byl odjetý pro proviant - neboli vyslán pro buřtíky na večerní uzení. Potkaly jsme se přesně v půlce cesty a Ruuumíček uuutykykááál a hopíkaal. Talinka nemohla uuutykykáát, páč byla šňůrová, ale kupodivu jsem ani neplachtila. A i tak mohla ale Dennyky přivítat a hned vzápětí - hup do pole. Pole je prostě pole, lidi jsou až na tom dalším místě . Ale pak na zahradě jí to vynahradila. To se v podstatě oba furt ochomejtali kolem - když teda Talimůra nemusela někde lítat v křoví a šmejdit po ptactvu. Ale jinak se oba, myslím, zhostili zadaného úkolu - neboli dělat Dennyky společnost a animátory, docela dobře.

Po uvítání a vybalení a předání darůch, kdy tím jedním z nejlepších nebylo kupodivu žampuňský /na který jsem pak zapomněla -Dennykyyy, promiiiň /, jak by se u mě dalo předpokládat, ale byl to.... LEVANDULOVEJ SIRŮPEK, alias Aviváž jak to nazvala jedna Dennyky kamarádka . Neb prostě levandulovej sirůpek JE aromatickej. Ale já levanduli ráda, tý nejni nikdá dost, takže já mu úplně propadla. No takže prostě po ceremonijálech a po pozdní snídani, dostali Rumíček a Dennyky úkol. Nanosit vodičku do bazénku. Joooj, to měl Rumajzlík radost, že mu někdo dělá takhle trpělivě sparingpartnera při hrátkách s vodičkou . Popadnul vždycky prázdnou konev a šupajdil s ní k barelu. Dennyky nabrala a plnou odnesla k bazénku. A tam mu jí nalejvala. Na hlavičkůůůů, do kušny, do bazénku, do kušny..... z Rumíčka byl Blažej a já se musela usmívat, jak tak oba chodili pravidelně sem a tam a sem a tam....

*Napouštění
bazénku a...
Rumíčka ☐*

Protože nic se nemá přehánět, byla taky pauza na kafe, že jo. A pak vzal Rumíček Dennyky na procházku. Spíš procházečku teda, protože teď, když dozrává obilí, se nikam moc nedá. Vyšli loukou a pak podél pole k wechtru. A zpátky. Talimůra zrostala doma a bylo vidět, že jí je to kraaapítek líto teda, že by taky šla. No šla. Šla bya za brankou by uuuutykallááá a už by jí nikdo nikdá neviděl ☐ . A já jsem chtěla, aby si Dennyky mohla jít čistě jen tak a s Rumíčkem a v klidu a bez přetahování s Tazzy na šňůře. Takže nic a Tali se mnou vařila. Ale aby neřekla, že jsme mrchy, tak když jsme vyrazily do lesa, tak jsme ji přibraly s sebou. Brtník sice říkal, ať mu jí tam necháme a užijeme si klidu, že s ní pak půjde, leč v lese je to přeci jen v tuhle dobu příjemnější a taky je tam ten rybníček, kde si lajsnu tu důru pustit.

Hópli jsme fšící do auta, já to celá důležitá odřídila k lesu. Tali dostala mou oblíbenou lonžku a Dennyky se jí ujala. A celou dobu jsme Talimůru pomlouvaly ☐ ☐ . No ale chovala se vzorně, to jí zase musím nechat. Nevlekla Dennyky nikam, procházkovala jako normální vodítkový pes. U rybníčka jsem ji odepla a šlo se házet balonky. Pěkně na střídačku, abych měla všechno pod kontrolou. Což jsem v podstatě i měla, co Dennyky? ☐ ☐ . Talimůra ukazovala, jak skáče do vody placáky, jak ve vodě hystericky ječí, když plove šíleným tempem za balonkem. A jak krade Rumíčkovi balonek a dělá při tom tukana - neboli tak dlouho klove tím svým ratafákem do vody, až uklovne i ten Rumíčkův a s plnou kušnou balonků to pere ke břehu.

V jednu chvíli to vypadalo, že toho už má dost, sedla si ve stínu a čučela. Tak jsme ji připnuly a já šla házet jen Rumíčkovi. Eeenemže to zasejc, že ne , že taky musí do té vody, tak jsme jí zase odepnuly a já jí tam mrskla balonek taky. Nechtěla se vracet tou cestou co obvykle a

bočila na stranu, tak jsem se tam nařítla ke břehu, aby nám madam nevzala kramle. A zase se chvilku házelo na střídačku. V momentě, kdy měla Tali "TaličekáátetkonRumíček" a já mu šla hodit, tak ten joudík zrzatej někde ten balonek založil. Vypadalo to, že ho utopil.

Zaklekla jsem, a jala se lovit rukou okolo břehu. A nic. Tak povídám Dennyky: "No, tak jsme ztratili balonek..." kouknu přes rameno a dodám... "A taky psa." Páč místo, kde seděla původně Talimůra bylo co? Bylo prázdný □ □ . Já se soustředila na lovení balonku a Dennyky není taky zvyklá furt hlídat psa. Takže ten nebyl. Krapítek mi luplo v hodinách teda. No, to bude zajímavý, běželo mi hlavou . Hrábla jsem po písťalce, písťkla a.....Dennyky byla svědkem kynologického sasraku s názvem: "Kterak k velikému překvapení všech zúčastněných Tali obratem po písťnutí přibíhá!" A navíc i s balonkem, kterej si odnesla. Eeeeeejch to bylo teda. Šutrák udál hoplá do rybníku a Tali jsme pro jistotu hned cvakly na lonžku. Před tím pochopitelně dostala mnoho, mnoho dobrůtek a ještě jeden povel, aby si nespojila to, že vzorovaně přiběhne a odměnou jí je ztráta svobody. A šla se projít s Dennyky na druhou stranu rybníčka.

A já jsem ještě chvíli házela Rumíčkoví, kterej ale pak chtěl běžet za nima. Tak jsme je došli a Tali si šla zaskákat z kaberny. To je její oblíbená činnost. Běžela napřed a celá nedočkavá tam stepovala a začínala jódlovat. Pro jistotu jsem se chytla zábradlí, aby mě nesmetla a mrskla jí dálku. Katapultovala se do vzduchu a vytvořila gejzír. A jódlovala. A rvala to dopředu. Stihla jsem hodit Rumíčkoví, jeeenze to už ona plavala zpátky, tak si dali závody. Tali mě pak příjemně překvapila, protože ač to poslední dobou bylo tak, že vylezla s balonkem na břeh, tam ho mrskla a šla si šmejdit, tak teď si sama zase běžela na konec lávky a řekla si o další hod. Pochopitelně se jí ho dostalo. Průběh byl stejnej, výskok, let nad hladinou, pád, gejzír, jekot, pádlování k balonku a šup ke břehu. Je to blázen.

U břehu už ale bylo vidět, že to je poslední hod, nechtělo se jí vylejzat nahoru, a šmrdolila se tam dole. Chvilku jsme jí tam nechala a pak už jsme se dali na pochod. Ona pochopitelně na lonžce. A pro tentokrát jsem si ji vzala já a Rumíček se ujal Dennyky. Jak jinak, než s balonkem ve hře. Toho prý podle Rumíčka nejní nikdá dost. S jedním maličkatým zádrhelem, kdy se Tali vypnula a bylo zapotřebí jí připomenout, že zvěř není vše a že vodítko má dva konce, jsme hezky spokojeně dokončili okruh a nasedli v plným počtu do auta.

Bylo na čase, páč nás čekalo co? Grilováníčko a uzeníčko. To se pochopitelně neobejde bez

psí asistence, to je jasný. Ale bylo vidět, že jsou oba utahaní. Rumíček to má dobrý, ten se dokáže usalašit i na tý lavici, co je v altánu. Zvláště, pokud se mu podaří zabrat ty naducanější z podsedáků, to je pak spokojenej. Uvelebil se u Dennyky a dělal jí společnost. Střídal to, že mlátil špačky a nebo se po ní ovíjel. A žebral taky, trošku, páč ví, že je roztomilouš, tak to prostě zkusí. Tali buď odjížděla se stolem na zádech a nebo pak radši už spala. Protože jsem jim nahoru dovalila ty prastarý matrace, kterým už skorem skončila životnost, ale spát se na nich ještě pro pesany dá. Pokecali a pak už jen pokecaly - neb Brtník šel spát - jsme si a bylo fajn.

Když jsme šly spát i my s Dennyky, šli ohařiska pochopitelně s námi. Rumíček zamířil rovnou na gauč a Tali ke křeslu. Kam se k údivu Dennyky naprosto dokonale stočila a ulehla. Aby jí chudeře nebyla ziminka, troošku sem jí přikryla ☐ ☐ .

*Kdopak najde
Talinku? Trvá to
jen
chvilinku. Talinka
se schovala a
taklenc cenou noc
spinkala ☐ .*

Hnípala takhle skorem až do rána, kdy - jak se dalo u ní čekat - šla jen tak zlehýýnka, aby se nerozplynula ☐ zkontrolovat Dennyky. A taky možnost, ešivá by se nemohla někam do tý postele ešče vejít. Ne nemohla, to jsem jí vysvětlila rychle, páč jsem zrovinka procházela. A nasměrovala jsem ji k Rumíčkovu na gauč, protože mi bylo jasný, že by se pak už Dennyky nevyspala, neboť by jí buď otravovala, či by jí rovnou zalehla. Nohy, hlavu, nebo celou Dennyky.

Ráno jsme stihli opulentní Brtníkovu snídaničku, vyrobit sváču, kterou ovšem původně nikdo nechtěl ☹ a já musela milou návštěvu trošku přitlačit ke zdi, že bez sváči se neodjíždí ☹ . Aaa dobře jsem udělala, jak se ukázalo poté. A pochopitelně ani bez buřtíků se nesmí odjet, to je tradice. No a pak už byl čas jet. Nemám tohle moc ráda, když už je konec. Ohařiska šla chrápat a my sjeli do Slaného, neb od nás nějak cesty k "Prdelajz" nevedou. Zamávala jsem Dennyky igelitovým pytlíkem na odjezd (kapesník jsem neměla ☹ , pytlík na bobky mám vždycky ☹) a předala ji do rukou Českých drah ☹ . S obavama, jak tu dálku s x přestupama dojede, neb není jízda s ČD, která by neobsahovala výluku, zdržení či jinou přišernost. O komplikaci se tentokrát kupodivu nepostaraly ČD, ale někdo, kdo se rozhodl skočit pod vlak. Takže zatímco my se vraceli z lesa, kde jsme po obědě byli vyprocházkovat zrzavoflekatce a říkali si, že touhle dobou už je asi podle jízdního řádu přímo doma, tak mi přistála v telefoně SMS, že trčí v Děčíně a čeká až pojede. A jak se prej v tuhle chvíli hodila svačinka, hahaháááá! A prej "Nedělej mámu!" ☹ ☹ Pche. Vim, ne, mám zkušenostě ☹ ☹ . Tak hlavně ale, že nakonec dojela. Byl to moc příjemnej víkend a já jsem děsně ráda, že se Dennyky rozhodla vydat na cestu.

Jen teda. Je vona hrozná slibotechna. Slibovala, že si Talimůru vodveze a.... nic. Prej, že nemá košík. Brtník říkal, že rád zaplatí pokutu za psa bez košíku, jen když si jí vodveze. Já naopak nabízela košík proutěnej, že jako by jí ho nasadila na makovici. Ale helejte nic. Takže tu kozu máme furt doma. Aaaach jo! ☹

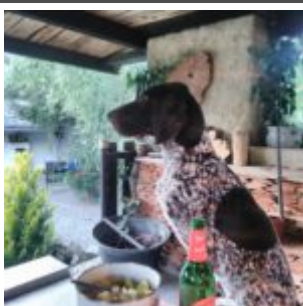
P.S. Vybavilo se mi teď právě, jak jsme v sobotu šly s Dennyky po příjezdu naší úvozovou cestou a já slyším rady z navigace.... zde odbočte doprava... no odbočit by i mohla, kdyby chtěla jít polem po kolejích vyjetých od traktoru mezi keřem šípkovým a keřem hlohovým ☹ a směřovat někam do vedlejší vesnice pšenicí tak po pás. Těsně u chalupy se navigace opět pokusila o radu a poslala Dennyky pro změnu doleva. Jak na tohle přišla nechápu, protože.... tam už nebyly ani ty koleje. Jen mez, kopřivy a pole. A chalupa naopak napravo. Ale vzhledem k tomu, že navigace měla ženskéj hlas, tak co se vlastně divit, my ženy máme furt potíže s levou a pravou, ne? ☹ Ale pobavila paní navigace, pobavila ☹ .

Edit-právě dorazilo fotos z Los Prdelajz, tak to sem dodatečně dodám, protože se jí to povedlo

Návštěvička (s obrázkovou editací :-)

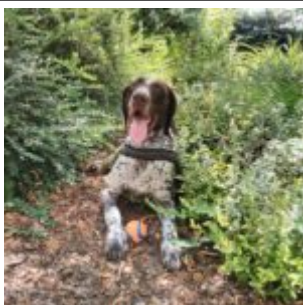
takhle si snídáme

takhle si grilujeme

takhle obrazově Dennyky fotí krajinu

takhle pěkně fotí Dennyky Talinu /aby se nám to rýmovalo □ / jinak pochopitelně Talinku

Návštěvička (s obrázkovou editací :-)

No a to jsou naše výhledy